

Publicerad 2012-03-20 17:25 av demonsson

Borttagen...

ELIMENERING

Borttagen: viskade anden
i mitt öra, borttagen från din kropp
är jag nu
borttagen för alltid

utan kärlek utan förlåtelse eller hopp
vandrar jag utan livsgnista
fantiserar om din kropps tomhet så
jag brinner i extas

lägger din kropp på krossat glas
älskar frånvaron av dig men min egen
existens är den jag älskar allra mest

för utanför dig kan jag smeka din
förförande kurviga kropp
men inuti fasar jag för fler ide'er
eller när jag blir en avvikande gäst...

visst är du död nu min lilla vän... viskar anden

trodde du ja, sa jag och tog yxan
i ett enda handsvep och klyvde
huvudet i två delar... det enda jag inte tänkte på:

det var mig själv jag gjorde till två
eller rättare sagt hade jag startat min egen
elimenering redan när jag inte ens ville

kyssa min andra del, acceptera hela kvinnan

Fast jag nu kan förstå denna del

och alltid egentligen varit hel

kastar jag bak mitt huvud ett slag
för att se om det finns kvar med

hela kroppens skaft och allt kött, blod
och trumhinnan, mödomshinnan m.m.

~~nej, jag är inte elimenerad, borttagen... än!~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren demonsson med Poeter.se id #36485 innehar upphovsrätten